

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 16. De vltima Irregularitate ex delicto quocumque enormi & notorio,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

CAP. XXVI.

De vltima irregularitate ex delicto quocumq. enormi
& notorio.

S V M M A R I V M.

- 100 Species irregularitatis que à nonnullis constituuntur sine
sufficiens fundamento.
101 Qui peccat solum venialiter committendo crimen propter
quod irregularitas imposta est, ab ea excusatur.
102 Ratio in contrarium eam solutione.
103 Cur in irregularitate ex delicto locus excusationi esse possit:
non item in irregularitate ex defectu sine delicto.
104 Culpa quidem leuis Theologica ab irregularitate excusatur,
non tamen leuis iuridica.

tur propter officium, ex cap. finali. Descriptis in 6. inha-
bilibus; ad vnum, sit & ad alterum ei annexum: Quod tunc
ita sit, culpa tantummodo venialis puniendā non est irregu-
laritate: quandoquidem pœna proportionatā debet delicto;
& vindicta ex æquo excessui responderē, ex cap. Felicitis, De
pœnis in 6.

Ad fundamentum autem Caiet. quod propter peccatum
veniale incuratur minor excommunicatio, quæ pœna ma-
ior est; Nauarrus respondet negando esse pœnam maiorem:
quia sicut minor excommunicatio; passiva sacramentorum
participatione priuat, sic etiam irregularitas priuat eorū-
dem participatione actiua; neq. magna ex parte, aliter quasi
per Papam tolli potest: cum minor excommunicatio possit
auferri per quemcumque Sacerdotem Confessorum legitimi-
um, quod ipse etiam Caiet. expresse docet in verbo *Absolu-
tio, cap. 2. §. Libertas in fine*. Sic ergo colligitur cum quis in
eo propter quod imposta est irregularitas ex delicto, deli-
querit solum venialiter: (*& multo magis cum ob ignorantiam
inuinibilem, aut aliam causam, nullatenus deliquerit*) ipsum à ta-
li irregularitate excusari. Ab ea vero, quæ ex defectu sine deli-
cto prouenit, nemo excusatur.

Quod vtrumque recte confirmat Alphonsus à Castro in
lib. 2. De lege pœnali, cap. 14. conclus. 1. & 2. principali. Ra-
tioque præcipua est, quia irregularitas ex delicto ita prohibi-
tum est, procedit necessario ex aliquo peccato mortali.
Ergo vbi non præfuit tale peccatum, nec fuit irregularitas.
At vero, quia irregularitas ex defectu sine delicto, procedit ex
operatione, vel certa qualitate personæ, quæ manet etiam
cum ignorantia inuincibili; illa per hæc minime tollitur.
Sic quia ignorantia inuincibilis, qua quis in vxorem ducit
ab alio corruptam, non impedit in eo rationem bigamiæ; id
est, quin vere sit maritus viduæ; ita nec impedit irregu-
laritatem à iure impositam ob bigamiam: cum non ob-
stet quin perseueret causa, quam irregularitas institutio-
ne iuris, necessario sequitur. Sic etiam quantumuis spu-
rius inuincibiliter ignoret conditionem suæ personæ, ob
quam est à iure imposita irregularitas: subiicitur tamen ir-
regularitati, quia sicut per talem ignorantiam non definit
tali conditioni subiici, ita nec subiici irregularitati: & sic de
cæteris.

Aduerte vero obiter antedictum (quod scilicet irregula-
ritas ex delicto non incuratur, vbi fuerit tantum veniale)
non aduersari ei, quod in præced. cap. 10. notab. 4. habitum
est, irregularitatem ex homicidio fortuito, incurri ex leui et-
iam culpa. Nam ibi sermo non est, vt hic, de culpa Theolo-
gica, sed de culpa iuridica, quæ est effectus diligentis debi-
tæ: quam qui omittit in eo cauendo, quod de se alteri mor-
tem adferre potest, mortem ipsam indirecte velle intelli-
gitur: quod est mortale, atque deo sufficiens cau-
sa irregularitatis ex homicidio
fortuito.

PRÆTER memoratas hæctenus, aliæ à quibusdam irregu-
laritates referuntur, prouenientes ex certis specialibus
delictis: vt ex simonia, ex sacrilegio, ex blasphemia, aliisque
nonnullis. Sed id sine fundamento fieri Suarez tomo 5. dis-
put. 43. sect. 4. bene ostendit in sequenti §. à num. 4. adhuc
reiciens illud quod per cap. vltimum, De temporibus ordi-
nationum, Nauarrus in Enchir. præsertim cap. 27. num. 248. in-
ducit speciem irregularitatis ex quouis notorio relicto enor-
mi; Nam vt ille argumentatur in eo Capitulo, non omnium
in genere; sed tantummodo quatuor in particulari sit men-
tio: nempe homicidij, periurij, adulterij, & falsi testimonij.
Deinde id ipsum cap. facile potest admittere eam benignam
interpretationem, qua dicatur non imponere speciale ali-
quod impedimētum canonicum, qualis est irregularitas, sed
tantum exigere prouidentiam Prælati Ecclesiastici in coer-
cendis criminosis notoriis depositione dignis: de quibus de-
terminare in particulari, committitur arbitrio Superioris,
ex Panorm. ad cap. At si. De iudiciis, num. 33. Ille autem in arbi-
trando iuuabitur inspectione qualitatum; quas idem Pa-
normitanus in seq. num. 34. annotat reddere crimen mortale
depositione dignum. Prima est, si cōiunctam habeat incor-
rigibilitatem. Secunda, si irregularitatem propter illud spe-
cialiter impositam. Tertia, si publicum sit, & scandalosum.
Quarta, si diu continuatum. Quinta, si enorme, seu valde
abhorrens à norma rectæ rationis. Sexta, si in se habeat infamiam
iuris.

Supereff ad antedicta addendum, irregularitatem à iure
impositam ob peculiare aliquod delictum: non incurri ab
eo qui in tali genere delicti deliquerit solum venialiter. Id
quod Nauarrus habet in Enchir. cap. 27. num. 249. §. 7. post So-
tum in lib. 5. De iustitia & iure, quæst. 1. art. 9. sub finem: quibus
assentitur Henriquez, lib. 14. cap. 3. in princip. aduersus Caiet.
in verbo, Irregularitas, quia irregularitas est pœna valde gra-
uis; vt pote quæ omnis Ordinis vsu priuat inhabilem; facit
ad beneficij Ecclesiastici acquisitionem, vt Nauarrus in præce-
denti §. 6. ostendit: per illud præsertim, quod beneficium de-